

Honoris causa UdL

Václav Havel

3 d e d e s e m b r e d e 2 0 0 2
Castell de Lány de Praga

Padrí: Amadeu Viana San Andrés, professor del Departament de Filologia Catalana i Comunicació
Rector: Jaume Porta Casanellas

Václav Havel fou un escriptor, dramaturg, polític i l'últim president de Txecoslovàquia i el primer de la República Txeca. Nasqué a Praga dins una família ben acomodada econòmicament. Després d'iniciar estudis sobre economia a la Universitat de Praga abandonà la carrera universitària per treballar en un petit teatre de Praga. Assistí a classes d'interpretació a l'Acadèmia d'Arts de la mateixa ciutat, per posteriorment aconseguir un reconeixement general al seu país com a autor teatral amb obres com *Zahradni Slavnost* (*La festa*, 1963) i *Vyrozumeni* (*El memoràndum*, 1965).

Va oposar-se a la invasió de Txecoslovàquia el 1968 per part de les tropes soviètiques durant els fets coneguts com la Primavera de Praga, la qual cosa li va suposar la prohibició de la publicació de les seues obres. Fou empresonat per la seua defensa dels Drets Humans, i posteriorment fou un dels fundadors del moviment social Carta 77 el 1977 i líder del grup opositor Fòrum cívic el 1989.

Després de la caiguda del règim comunista durant la Revolució de vellut, Havel com a líder del grup Fòrum cívic fou escollit president la República de Txecoslovàquia el 29 de desembre de 1989, càrrec en el qual fou ratificat després de guanyar les eleccions democràtiques de 1990. El 1992 s'iniciaren les negociacions entre txecs i eslovacs amb l'objectiu de crear dues repúbliques independents, la República Txeca i la República d'Eslovàquia. Havel va dimitir com a president de la República de Txecoslovàquia el 2 de juliol de 1992, fent-se efectiva la separació dels dos països l'1 de gener de 1993.

El 26 de gener de 1993 fou escollit president de la nova República Txeca en les eleccions convocades. Durant la seva presidència va aconseguir l'ingrés del país a l'Organització del Tractat de l'Atlàntic Nord (OTAN). Va ser reescollit com a president el 1998. El 1991 fou guardonat amb el Premi Internacional Carlemany en reconeixement de la seva trajectòria a favor de la construcció europea, el 1994 amb el Premi Internacional Catalunya en la seva sisena edició, i el 1997 amb el Premi Príncep d'Astúries de Comunicació i Humanitats al costat de la cadena de televisió CNN.

Publicació amb les intervencions i lliçons [

/export/sites/universitat-ileida/ca/organs/secretaria/.galleries/docs/honoris/Honoris_Havel.pdf]

